

Sygn. akt I S 35/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Adam Jewgraf

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy **ze skargi: C. G.**

o stwierdzenie przewlekłości postępowania

w sprawie o sygn. akt II Co 3/12 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Opolu

oraz

w sprawie o sygn. akt I C 1688/12 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Opolu

postanawia: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W piśmie wniesionym do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w dniu 8.08.2012 r. C. G. domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie I C 1688/12 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Opolu oraz w sprawie II Co 3/12, prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Opolu oraz zasądzenia na jego rzecz odpowiednio kwoty 10.000 zł oraz 20.000 zł., a nadto zasądzenia kwoty 10.000 zł od Sądu Najwyższego „który nic nie robi”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga C. G. podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, ze zm., dalej zwana ustawą), skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Według ustępu 2 skarga powinna ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Sąd Apelacyjny podziela wyrażony w orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym wymóg przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie sprowadza się do wskazania przesłanek przemawiających za słusznością skargi. Chodzi w nim o wykazanie istnienia przewlekłości oraz jej powodów. Przytoczenie okoliczności uzasadniających skargę nie może sprowadzać się do zakwestionowania przez stronę ogólnego czasu trwania procesu, wymaga wskazania konkretnych

czynności procesowych, których sąd orzekający zaniechał lub które podjął wadliwie, a które wskazywałyby na doprowadzenie do przewlekłości postępowania (postanowienie SA w Gdańsku z dnia 19.07.2006 r., II S 12/06, niepubl.). Przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy oznacza więc obowiązek wskazania czasu trwania przewlekłości w postępowaniu, jak również konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę (postanowienie SN z dnia 7.06.2005 r., III SPP 95/05, OSNP 2006, nr 1 - 2, poz. 34). W postępowaniu cywilnym skargę niespełniającą tego wymagania sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (por. post. SN z dnia 7.06.2005 r., III SPP 103/05, OSNP 2006, nr 1-2, poz. 35).

Przenosząc owe uwagi na grunt analizowanej sprawy stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Apelacyjnego, dzielającego w pełni przytoczone powyżej poglądy orzecznictwa, skarga C. G. nie spełnia wymogów określonych w art. 6 ust. 2 ustawy skoro skarżący poprzestał na wskazaniu daty wniesienia przez niego pozwu w sprawie I C 1688/12, co nastąpiło w dniu 10.04.2012 r., natomiast zarzuty kierowane do postępowania II Co 3/12 Sądu Okręgowego w Opolu ograniczył do wskazania, że postępowanie to jest na etapie ustanawiania skarżącemu adwokata z urzędu do podpisania zażalenia.

W konsekwencji istnienie tego konstrukcyjnego i nieusuwalnego braku formalnego prowadzić musiało do odrzucenia skargi bez wzywania do uzupełnienia jej braków po myśli przepisu art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy. Niewątpliwie bowiem brak sprecyzowania okoliczności i zarzutów uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości toczącego się postępowania przed Sądem I instancji uniemożliwił dokonanie przez Sąd Apelacyjny oceny przewlekłości tych postępowań.

Nadto wskazać należy, iż sformułowana przez C. G. skarga na rzekomą przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym była całkowicie bezprzedmiotowa, skoro żadne postępowanie w tej sprawie się przed tym Sądem nie toczyło, a skarżący zaniechał tego Sądu upatruje w braku stworzenia „realnego i skutecznego środka zapobiegającego przewlekaniu postępowania”.

Na koniec wskazać należy, że z uwagi na treść art. 126¹ § 2 k.p.c., zgodnie z którym nie żąda się opłaty od pisma, jeżeli z jego treści wynika, że podlega ono odrzuceniu. Skoro wniesiona skarga z uwagi na braki, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy podlega odrzuceniu, to zbędne było wzywanie skarżącego o opłatę, jak również rozpoznanie jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w tym postępowaniu.

Mając zatem całokształt powyższych okoliczności na względzie Sąd Apelacyjny, po myśli przepisu art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zdanie 1 k.p.c. i w zw. z art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r., odrzucił przedmiotową skargę i orzekł jak w sentencji.

bp